

Posudek oponenta bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	David Sasín
Studijní program	Výtvarná umění
Obor/ateliér	Multimedia a design/Grafický design
Forma studia	Kombinovaná
	Akad. rok 2013/2014
Název práce	Komplexní sada ikon, piktogramů/ideogramů
Oponent práce	Lumír Kajnar

Autor práce se pustil do rozsáhlého úkolu, který by byl hodný závěrečné diplomové práce. Představit ucelený vizuální jazyk prostřednictvím sady piktogramů, které naplní lingvistická, kulturní, technická a estetická kritéria, není snadný úkol. A jak sám autor několikrát upozorňuje, tato práce je především základem dalšího rozšiřování. Nepokládám však za dostatečné, aby hlavním východiskem takto komplexní práce bylo prokázání její rozšiřitelnosti. Tato kvalita se obecně považuje za jednu z podmínek funkčnosti komunikace formou ikon a piktogramů vůbec.

Domnívám se, že než sadu rozšiřovat, bylo by vhodnější ji zkvalitnit a dát ji pevnější ideový základ. Autor se v jedné z myšlenek vzdává tvorby univerzálního vizuálního jazyka, címž se přínos díla stává povrchnějším. Bez bližší specifikace a popisu výsledků se odvolává na vlastní analýzy a studium internetu (sic!), budoucí rozšiřování podmiňuje mimo vlastní analytiku i o poptávkou uživatelů. Volná tvorba konstrukčních a sémantických prvků dopřává autorovi (nebo případnému uživateli) svobodu vyjadřování, zároveň však bez nastaveného kontextu dovoluje hodnocení parametrů představené sady piktogramů pouze ze sugestivního pohledu libí/nelibí. Pravidla univerzálního interkulturního jazykového systému, který autor také zmiňuje jako jednu z ambicí své práce, jsou velmi tvrdá. Bylo by zajímavé ověřit, jak by byly přijaty masivní ženské rty jako symbolika úst např. v arabské kultuře. Z těchto důvodů pohlížím na práci jako na autorské dílo, kde lze očekávat inovativní pohled, výstřelky, případně výrazné estetické pojetí. Tento přístup se ale v práci neobjevuje, vyjma zdařilé prezentace. Přenos piktogramu do prostoru (plakát, samolepek) pokládám za nejinspirativnější část práce. Je také nejviditelnější, ale představuje až cílovou pásku projektu. Zde autor pracuje s piktogramem na úrovni dekorativního a interaktivního prvku.

Při detailnějším porovnávání jednotlivých ikon/piktogramů se objevuje několik nelogičností a prvků zautomatizované práce:

- některé piktogramy mají mnoho variací (např. pohled na lampičku zespoda a svrchu, velká/střední/malá chata...), zatímco jiné, daleko častěji používané, mají jen jednoho zástupce (čas a kalendář).

- pikrogram „bublina“ v sadě Komunikace představuje v sadě Zdravotnictví označení místa (pikrogram „lékarna zde“).
 - použití symbolu karavanu na tabulce „parkoviště pro přívěsy“, přitom přívěs má svůj vlastní symbol. navíc zde schází podstatné písmeno P.
 - rozdílná propracovanost pikrogramů rozbíjí jednotný styl (prokreslený „expediční batoh“ se zipy a přezkami oproti jednoduchému symbolu tulipánu pro „makro“).
 - u takto vystavěného jazyka je obtížné bez kontextu zhodnotit funkčnost jednotlivých pikrogramů v praxi („profí kamera“ a „poloprofi kamera“).

Na závěr nepovažuji za šťastné zpracování kapitoly 8.2, kterou autor koncipoval jako seznam svých myšlenek. Není jasné, zda se jedná o závazné úkoly („vytvořím internetovou stránku...“), přípravu osnovy („do teoretické části zahrnout: pravěké malby, hieroglyfy...“), nebo důležitá rozhodnutí, která ovlivnila práci.

Celkově nahlížím na práci jako průměrnou, přičemž její největší zhodnocení ji teprvě čeká. Zatím ale stojí v půli cesty.

Návrh klasifikace C - dobré.....

V ...Praze..... dne5. června 2014.....

..... podpis oponenta
práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně B - velmi dobré C - dobré D - uspokojivě E - dostatečně F - nedostatečně

* nehodící se škrtněte

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	David Sasín
Studijní program	Výtvarná umění
Obor/ateliér	Multimedia a design/Grafický design
Forma studia	Akad. rok 2013/2014
Název práce	Komplexní sada ikon, piktogramů / ideogramů
Oponent práce	Lumír Kajnar

Teoretická práce je převážně rešeršní prací, která si dala za cíl zmapovat pozadí tvorby obrazových systémů v dosti rozsáhlé šíři. Vzhledem ke komplexnosti úkolu se ale podařilo pouze povrchní zpracování, vycházející z dostupné literatury a citací. V práci se vlastní teze, předpoklady, hypotézy a závěry objevují jen sporadicky. Autor prochází napříč historickými i vědeckými obory, ovšem bez zásadních výsledků zkoumání a přímého propojení s praktickou částí práce. Především kapitola 6. Metody a principy tvorby piktogramů a informačních systémů si o tento přístup vysloveně říká.

Nejjejímavější je 3. kapitola pojednávající o tvůrcích/zakladatelích moderních vizuálních systémů. Přínosný je autorův vhled v kapitole 3.4, kde popisuje piktogramy mexické olympiády v kontrastu s přístupem japonských a německých designérů. Dále strohé zhodnocení srovnání sady ikon pražského metra od Jiřího Rathouského a Rostislava Vaňka. Pro celou práci je typické odbíhání od tématu a vytahování „zajímavostí“. Práce jich obsahuje několik např. pojednání o pirátských vlajkách v kapitole 2.6, série plakátů z tokijského metra, či původ vzniku symbolu Command apod. Je překvapivé, že plná třetina práce se zabývá vizuálními systémy v dopravě, přesto zde schází zmínka o dopravních značkách. Většina informací nepresahuje obecné povědomí o dané problematice. Přepisování příběhů písma, vzniku londýnské mapy metra, ekonomických transformací evropských železničních dopravců možná uvádí čtenáře do kontextu, ale zároveň rozmělňuje zaměření práce a výsledky zkoumání studenta. V tomto přístupu neshledávám přidanou hodnotu. Občas se přesto objeví hodnotící závěr, např.: „Orientační systém musí být nejprve čitelný a orientující, až poté nastupuje kvalita kreativního zpracování. Orientační systém, který funguje, ale není invenční, je stále kvalitní orientační systém.“ (str. 53).

Nepříjemnou komplikací je pro čtenáře ne vždy kvalitní obrazová příloha. Je obtížné sledovat drobné piktogramy v bitmapě v nízkém rozlišení.

Myslím si, že slabým místem je přílišná orientace na internetové zdroje, a nedostatečné využití poznámkového aparátu. Práce vyvolává více otázek než odpovědí: zda kvantita

piktogramů je podstatnější než její kvalita (např. v digitální komunikaci)? jakou hodnotu má autorský systém vizuální komunikace v dnešní propojené době, kdy je tlak na univerzálnost vizuálního jazyka interpretován jako předpoklad srozumitelnosti.

Návrh klasifikaceC- dobré.....

VPraze..... dne5. června 2014.....

..... podpis oponenta
práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně B - velmi dobré C - dobré D - uspokojivě E - dostatečně F - nedostatečně

* nehodící se škrtněte